



^{2.1/} Herr Peder, han gämyar riji kamman in, ^{2.3/} ja du skau bygga skepp utav lättaste kork
 Han kamman och trasar rii här. Och muster utav valpiscaten.
 Ten gämyar han rii tii fortermodern sin ja rimplarna ska vara utav rötaste guld
 Och frägade vad död han skulle få. Och flaggorna de likasä.

^{2.2/} ja inte skau du dö uppå rötasämen din, ^{2.4/} Och när de hade seglat en fjrahundra mil
 Tjå hällen tvara slagen uti tervi. Ja började skeppet på att stå.
 Men akta din väl för böjorna de blå Da bad de tii sin Gud och tii sin far i himmeln
 Att de ikke förkorta dii liv. Om hjälp om de detta kunde få.

forts.

Herre Peder

25/ Kaptenen han var ju en förståndiger man
Han talade förståndiga ord.

Ja låtom oss kasta en guldtärning ombord
Så få vi se vem största synd har gjort.

26/ Den första guldtärningen på Taffelbordet sprang
Emellan de skeppareman

Ja lotten föu på Peder - den föu för första gåm -
Vår älskelige konungason.

27/ Den andra guldtärningen på Taffelbordet sprang
Emellan de skeppareman

Ja lotten föu på Peder - den föu för andra gåm -
Vår älskelige konungason.

forts.

Her Peder

v. 8.) Den tredje guldvarningen för taffelbordet sprang
Emellan de skeppareman,
Ja lottan föll på Peder den föll för tredje gången
Vår älskelige konungason.

v. 9.) Ja efter det är jag som den största synd har gjort
Lå bekänner jag min synd inför er,
Tre kyrkor har jag rövat, tre kloster har jag bränt
Tre flickor har jag nauat och skändt.

v. 10.) Om någon utar eder skulle komma i land
Och min fostermoder frågar efter mig
Säg henne att jag tjänar uti främmande land
Och har det både trefligt och godt.

forts

Herr Peder

7-11) Om någon utav eder skulle komma i land
 Och min fosterfader frågar efter mig
 Säg honom att jag svävar i evighetens kval
 Bed honom att han bärsa mig mä.

7-12) Om någon utav eder skulle komma i land
 Och min fästemo hon frågar efter mig
 Säg henne att jag vilar under böljorna de blå
 Säg henne att hon gifta sig får.

7-13) Så lyg de herr Peder i hans lagergula hä
 Och byrade honom lämnat ut i sjön,
 När Peder börja sjunka börja skeppet få en gå
 Och svaja uppå böljorna de blå.

2.1 Det stod en jungfru uti en hage. *And.^{te}* Ja dessa orden från jag ej svära
 Till henne kom det en unng sjonkan :: Ty jag är allt utav för rimma ständ ::
 Jag vill du med flickan mig erolova Jag har en käraste ja om han lever
 Jag vill du med flickan mig erolova Jag har en käraste ja om han lever
 Jag älskad henne så innerligt. Det är sju år sen han för från mig

2.3 Om det sju år sen han för ifrån mig så lever han stätt inte mer ::
 Ja lever han så äger han mitt hjörta ::
 Men är han döder har Gud hans själ. *forto.*

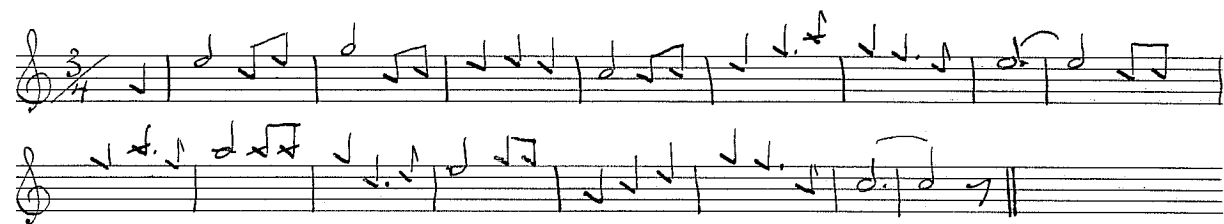
Det stod en jungfru uti en kage.

v. 4/ När jag förnam att du var upprektin. Så kunde jag ej längre dölja mig ::
:: Jag är den vännen som för sju år sedan ::
Jag är den vännen som gick från dig

v. 5/ Är du den vännen, som för sju år sen som för sju år sen gick ifrån mig ::
:: Läng var är banden, som vi knöt tillsammans ::
Och var är ringen, som jag dig gav? :

v. 6. Då tog han handen uti sin ficka och drag så fram det gullröda band ::
:: Se här är bandet, som vi knöt tillsammans ::
Och här är ringen, som du mig gav.

v. 7/ När jungfrun fick dessa banden skäda så bleknade hon och föll till jord ::
:: Då tog han henne uti sina armar ::
Och kysste henne så innerlig?



1. Statens mejd där min vaggan hon stod
Och min barndom hur lycklig den var!
Då jag ägde en häst vid den stilla flod
Då jag ägde en mor och en far.

2. När jag strövade kring full av frid och fröjd
Vid odlar och blommande fält.
Sjöm glad min visa och sov så nöjd
Skuggan gämf under himmelens fält.

3. Men tiden har flytt mina tenor är
Vart rika på vattningar nor.
Låt mig se det är redan på det fjärde år
Sen min fader på slagfältet dör

forts.

Italiens nejd.

v. 4/ Min moder hon lades i graven innan kort

Och den dagen, den glömmen jag ej.

De kommo och buro hennes kista bort

Och så myllades graven igen.

v. 5/ Jag grät många tåra tårar och famn,

Nå en jämmerdal Möt är vår jord.

Jag minn irrande liv nu begynte och hann

Ända hit till den klyftiga Nord.

v. 6/ Här är skönt, det är sant, skön är vinterlif snö,

Och skön dröjande, sommarsols glans.

Här ville jag leva, här ville jag dö

Om icke Italien fanns.

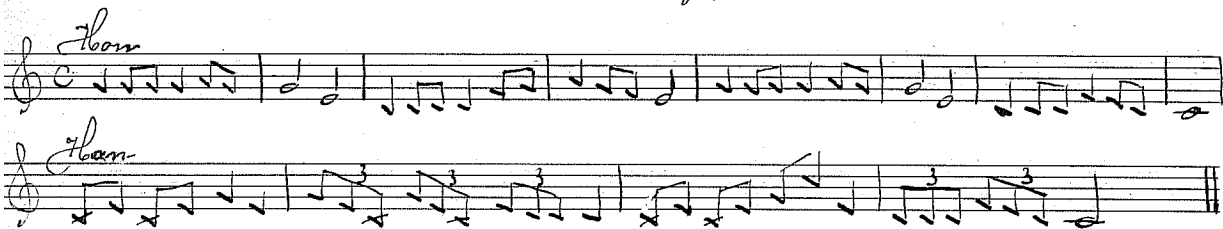
v. 7/ Men lyckan, ack säg mig, var finnes väl den?

Ögon lycker mig fly överaut.

En för den som på jorden ej äger en vän,

Skäde livet är odelt och teaut.

Jägarvisa.
(Välsläng.)



v. 1 "Käns du att gå från din maka?
Flan: Fäpängt jag tändes min arm omkring dig.
Kan du ej bänkeben smaka
Längre i byddan hos mig?"

Flan: "Inom dessa mura
Bli min så levert, jag vill ut det är höst.
Mellan skogens fuor
Friare andas min bost"

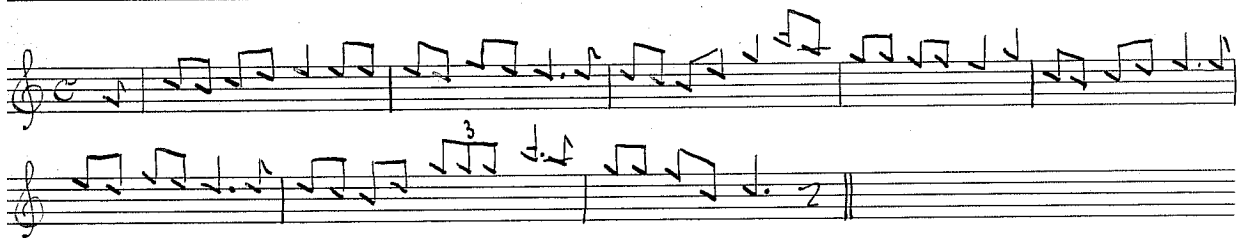
forts.

v-2 Hon: "Hör du hur stormarna ryta?
 Blöt i vår hydda bor lugnet, min vän
 Låt mig i famnen din sluta,
 Dröm där om Selma, din vän."

Han: "Blöt för son och maka
 Slar jag skogarnas vilddjur emot.
 Tänder glad tiubaka
 Ligger mitt ro för din fot."

v-3 Hon: "Nu rid om en slända så lågen
 Skau jag då ritta och nämna ditt namn.
 Och i mitt förster åt vägen
 Skräcka en lamyttande famn."

Han: "Glödhet från min famna
 Bränner din kyss, jag vill ut, jag vill ut,
 Annars min ät stanna
 Spakar du lockar till slut."



v.1 Kom jägare gick ut jagge ut uti skogen grön :: Kom julia vi gå
Kom julia vi gå, kom julia kom bralalala, kom julia vi gå.

v.2 Då mötte han en flicka, en flicka som var skön :: Kom A₂

v.3 Fick han min stolta flicka, varthän min stolta mö :: Kom A₂

v.4 Jag skau gå till min fader, som bor i skogen grön :: Kom A₂

v.5 Fad skau du hos din fader, som bor i skogen grön :: Kom A₂

v.6 Jo, jag skau plocka blommor och binda kransar av :: Kom A₂

v.7 Kom skau de kransar hava som du nu buntit har :: Kom A₂

v.8 Det skau min fästman hava, som flöjer böljan blå :: A₂

v.9 Vad heter då din fästman, som flöjer böljan blå :: A₂

v.10 Min fästman heter Lilja, han flöjer böljan blå :: A₂



r.1/ Det viskar i den stilla dalen. Vem viskar där?
Det är väl bäckens sus i dalen, Det fågeln är,
Ej bäcken stannat, Tyst fågeln är,
Det är väl annat, som viskar där.

r.2/ Om jungfru, så med krona i håren Vid Vesperbäck,
Som ännu mild, kom oss om våren, Så frisk, så tacks
Ej hon viskar trogen: Men när var lämp,
Så hemsk är skogen. Kom hem en gång?

r.3/ Det suckar i den stilla dalen. Vem suckar där?
Det är väl duvans suck i alen, Det floden är
Ej duvan lilla Ej suckar så,
Och Rehn är stiva Vem suckar du? forts.

I Visperdalen.

- v. 4/ En yngling inom fängelsemur. I mörket satt.
 Hon suckade och kring naturen ljud sucken mat.
 "Jag kommer klara, Men när vet Gud
 Låt kedjan vara, Hon är min brud.
- v. 5/ Den fängne ynglingen dog i kajan På Falkenberg
 Och visperin i dunkla kajan Hon dog av sorg
 När svansen landar På blommit skär
 De trognas andar Än mötas där.
- v. 6/ När solens första strålar glimma På klippan vand.
 Och första silvrefiskar simma Mot stenig strand.
 Envar som fiskar Än här kan
 När han viskar Lå suckar han.



1. / Vackra lilla flicka om du vill
Flörer dig mitt hela hjärta till
Jag är öm och trogen uti dygden morgon
Tänker om all vana hovergill.

2. / Minns du hur vi lekte alla där
~~Stenar~~ vi då smekte mor och far
Bredde ter med handen Baggade slätt i sanden
Sak hur lätt och lustigt livet var

3. / Demma, sätta tiden snart försvann
Jag fick låra traska och du spann
Du gick vakt i skogen Och jag körde plogen
Sättan fingra vi då se varann.

4. / Men när julen bjöd oss upp till dans
Och när kammarna stod uti sin glans
Kunde vi få råkas, Rodna, le och språkas
Laggen större jordiska glädje fanns. forts.

Friarevisa.

v. 5. / Så det var i många långa år
 Aldrig närsin läkas mina sår
 Aldrig är det roligt, Aldrig på förbröligt
 Om jag inte bisa träffa får.

v. 6. / Vackra vita händer fötter små
 Rosenkinder och smil ögon blå
 Rund och vit kring armen, Blommig full i barmen
 Det är någonting så tåta för

v. 7. / Vad jag tänker eller vad jag gör
 Skär mig alltid samma fliska för
 Ofta får jag drömma till den goda ömma
 Lisa blir min brud förän jag dör. forts.

4001

Frivärva.

v. 8 Lilla Lisa snart far dagen bort
Livet har blått en och den är kort
Fort som spån i strömmen Och som bild i drömmen
Önskar manskan till en bättre ort

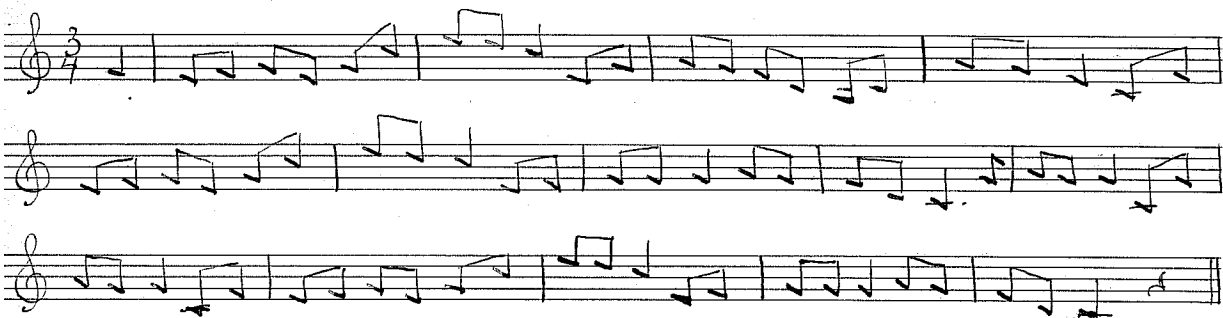
v. 9 Men på resan till den stora sal
Genom livets långa mörka dal
Till Kaparn ställa du oss göra säva
Glädja i en trygg makas val.

v. 10 Lilla Lisa då Gud skapte dig
Tänkte han helt visst i nåd på min
Kom att ja mig giva Och min make bli
Då det bliver lyst på livets stjär. forts

Friarevisa.

v. 11/ I en varm stuga skall vi bo
Lera samman uti frid och ro
Låta barnen kära Gud och kungen ära
Det skall bli så roligt må du tro.

v. 12/ Siet vi fara på till himmelen
Träffa far och mor på nya igen
Bliva åter unga Börja åter njunga
Om den evigt froga kärleken.



v.1. Jag är en pilgrim från Nildens stränder
För din vänskapsöarna jag bit avländar
Och vandringsturen är av myrten lindad
Giv mig ditt hjärta, giv mig din hand.
Tralalalala Tralalalalala
Och vandringsturen är av myrten lindad
Giv mig ditt hjärta, giv mig din hand.

v.2/ Åsk kära pilgrim vänd om tillbaka
Från vänskapsöarna sök dig en maha
Och vandringsturen är av myrten lindad
Om komm att bära jag skänker dig
Tralalalala Tralalalala
Och vandringsturen är av myrten lindad
Om komm att bära jag skänker dig.



v. 1 Det var en afton när en vecka
 jag gick mig ut en aftonstund
 "jag såg en gosse och en flicka
 sittande i ensting bond. ;:
 v. 1/2 Flickan svarade dessa orden:
 "Ingen falskhet var i minn.
 Om du söker hela jorden
 "Ingen högre ättkar din."

v. 2 Då hörde jag ännu gossen sade:
 "jag älskar dig i lust och nöje
 Vi skola alltid leva glada
 Med varandra till vår död.
 Därpå smekte de kind mot kind
 Och så kysses de så ämt.
 Där de två ensamma sitta,
 Vad de talat är ej glömt.

v. 3 Ingen kan vår vänskap skilja
 Om du blott uppriktning är.
 Utan det är Jörens vilja.
 Då skiljer han oss var vi är."